Нові Вісті

СТІННА ГАЗЕТА ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ СЕЛЯН ГЕНЕРАЛ-ГУБЕРНАТОРСТВА

РІК IV. • ЧИСЛО 47. • ЧЕРВЕНЬ II. 1944.

Що чувати в світі

ФЮРЕР прийняв у Головній Кватирі цісарсько-японського амбасадора Ошіму, з яким довго розмовляв про актуальні питання японсько-німецької співпраці у спільній боротьбі обох народів. У цій розмові брав участь також німецький міністер закордонних справ, фон Ріббентроп.

ВІКТОР ЕМАНУЇЛ III., зрадницький король Італії, який тепер має 75 років, дістав у своїй віллі у Неаполі удар серця. Після того, як аліянти зайняли Рим (дивись наш огляд воєнних подій), Віктор Емануїл зрікся престолу.

ПАПА ПІЙ XII. виголосив до членів Кардинальської Колегії промову, в якій гостро нанятнував жорстокі методи теперішньої війни, зокрема терористичну діяльність аліянтського літунства, що обкидує бомбами міста і цивільне населення. Папа Пій XII. підкреслив, що ніколи ще в історії світа Рим не зазнав таких страхіть, як від англо-американських літунських атак.

У БОЛГАРІЇ прийшов новий уряд. На його чолі станув Іван Багрянов, земельник власник, колишній міністр сільського господарства. Багрянов популярний серед хліборобського болгарського населення, як зразковий господар, що за часів свого міністрування видав низку законів у користь хліборобів.

У ФРАНЦІЇ було 4.000 вбитих і поверх 5.000 ранених тільки у трьох днях англо-американських нальотів на міста південної Франції. Організація французької молоді активно боролася з пожежами та брала участь в рятунковій акції. У травні поверх 10.000 французів згинуло від бомб.

ЕСПАНІЯ І АРГЕНТИНА підписали новий торговельний договір. Аргентина постачатиме Еспанії пшеницю, тютюн і бавовну, а Еспанія постачатиме Аргентині сталь і залізо.

У З'ЄДИНЕНИХ ДЕРЖАВАХ страхітливо шириться злочинність. За офіціяльною американською статистикою у 1943 році було 1.361.680 злочинів. У 1944 році злочини 17-ти літніх хлопців і дівчат зросли на 25 відсотків у порівнанні з 1943 роком.

В ІНДІЇ шалюють епідемічні недуги. Сам британський міністр здоров'я в індійському уряді признав, що в минулому році у провінції Мадрасі померло на холеру 106.045 осіб. В Індії лютує також чума й віспа. Міністр здоров'я виправдував британський уряд „недостачею ліків".

У ЛАТВІЇ, над озером Єгель біля Риги відкрито знову масову могилу вбитих большевиками латишів. Між іншими жертвами знайдено тіла генералів колишньої латишської армії Коперса і Правльса. Большевики арештували їх літом 1940 року і від того часу не було про них вісті, аж поки тепер знайдено їх трупи.

ФРАНЦУЗЬКІ КАРДИНАЛИ звернулися із збірним листом до англійського епископату з закликом протидіяти англо-американським терористичним нальотам на Францію. У відповідь англійські епископи написали цинічно, що „французький нарід повинен терпіти". Відомий французький письменник Шатобріян оголосив відкритого листа, в якому різко п'ятнує англійських епископів, називаючи їх „гробокопателями старого християнського світу".

ПОТОРОЩЕНА СОВЄТСЬКА ПОТВОРА

Цей образок походить із бойовища над долішнім Дністром. Большевики боронять зайняті села на південь від мостового причілку над Дністром, при чому вони ввели у бій також свої найбільші повзи „Т 34". Але німецька армія дає собі раду з тими потворами із сталі та заліза. На світлині бачимо один перевернений влучним гарматнім пошілом совєтський повз „Т 34". Із нього ще куриться. Позаду заграва пожеж.

ВЕЛИКА БИТВА НА ЗАХОДІ

Остання військова карта ворогів Німеччини

6-го червня між гирлом ріки Сени та містом Шербургом англо-американці повели перші ВЕЛИКІ ВИСАДНІ ОПЕРАЦІЇ, які започаткували давно заповіджену „інвазію в Европі". Це найважніша подія, яка може стати історичною подією найбільшого значення. Пригадаймо при цій нагоді, що англо-американці тому два роки вже заповідали „інвазію", бо вони давно вже прийшли до переконання, що без такої інвазії ніколи не матимуть змоги побити німців. Німці ж з свого боку скріпили західні береги Европи могутнім Атлянтійським валом і зосередили у Франції окремі армії, вижидаючи аліянтського висаду та приготовляючись відповідно прийняти його.

Покищо нема ще докладних відомостей, які охоплювали б цілість ситуації. Німці допускають можливість, що висад між Сеною та Шербургом це може тільки маневр, який має відвернути увагу від інших відтинків. Тому можна сподіватися ще висадів також на інших пунктах Атлянтійського побережжя. Те побережжя має коло 800 кілометрів. Із нього добра половина взагалі не годиться для висаду через стрімкі береги. Крім того висадні війська мусять мати недалеке запілля, звідки йшлоб постачання та плили б вічно свіжі резерви. Тому саме інвазія могла прийти тільки на такому місці, яке віддалене від берегів Англії по змозі якнайближче.

Інвазію аліянтів попередило бомбардування з повітря та водночас скинення сильних формацій спадунів. Вони мали поборювати зпозаду споруди Атлянтійського валу і влегшили десант від сторони моря. Більшість тих спадунів винищено або захоплено в полон. Висад вояків від сторони моря крив вогонь англо-американської морської воєнної фльоти. Висадні човни закутувались у штучну мряку і тільки таким чином могли помалу просуватись в сторону французького берега. Всі надбережні німецькі батерії та німецька прибережна фльота відкрили негайно вогонь. Йдуть завзяті бої. Аліянти мають величезні втрати.

У звязку з висадом аліянтів маршал Петен і французький премієр Лваль видали заклики до французького народу, зберігати строгу дисципліну. В усіх країнах світу факт, що розпочалась інвазія в Европі, знайшов голосний відгук. Він відсунув на задній плян ВОЄННІ ПОДІЇ В ІТАЛІЇ, які довели в дні 4-го червня до очищення німцями Риму. Сталося це на виразний приказ Фюрера, щоб не наражувати Вічного Міста на воєнне знищення. Головнокомандуючий німецькими військами в Італії, маршал Кессельрінг, звернувся за посередництвом Ватикану до аліянтського командування з пропозицією признати Рим відкритим містом, але аліянти знехтували тією пропозицією, вдерлися до міста і спровокували вуличні бої. Тепер фронтова лінія в Італії перенеслась на північний схід від Риму. Всеодно ніхто не привязує великого значення до італійського фронту, здаючи собі справу, що він не грає вирішної ролі у цій війні.

НА СХІДНОМУ ФРОНТІ бої все ще обмежуються тільки до сутичок місцевого значення. Тільки на північ від Яс німецько - румунські війська у впертій багатодневій офензиві видерли большевикам багато місцевостей і цілий ланцюг узгір, які творять своєрідну природну заставу. Совєти зосередили були там цілу армію, яка мала мабуть уже внедовзі приступити до нової офензиви. Ті заміри зведено зовсім на нівець. Німецькі часописи, покликуючись на військові круги, передбачують, що совєти також виступлять в найкоротшому часі до наступу. Проте німецький провід приготований стрінути своїх противників і на сході і на заході, так, щоб вони втратили ту свою останню карту, якою тепер грають у великих сучасних змаганнях.

БОЛЬШЕВИЦЬКІ ЖИДИ ЛЮТУЮТЬ

Совєтські літуни із скорострілів стріляють до селян

Масове виселювання на Сибір із Коломийщини

ТЕ, ЩО У СОВЄТАХ ФАКТИЧНО ПРАВЛЯТЬ ЖИДИ, ТА ЩО ЖИДИ БУЛИ І Є НАЙБІЛЬШОЮ РУШІЙНОЮ СИЛОЮ МОСКОВСЬКОГО БОЛЬШЕВИЗМУ, — ЦЕ СТАРА І ВСЬОМУ СВІТОВІ ВІДОМА ПРАВДА. ПРОГНАННЯ З СОВЄТІВ ТРОЦЬКОГО - БРОНШТАЙНА ТА НАГІНКА НА РАДЕКА - СОБЕЛЬЗОНА І КІЛЬКОХ ІНШИХ ЧІЛЬНИХ БОЛЬШЕВИКІВ - ЖИДІВ, ЦЕ БУЛИ ТАКИ ОДИНИЧНІ ВИПАДКИ, ЯКІ НЕ ЗЛІКВІДУВАЛИ ЖИДІВСТВА ЯК ПАНІВНОЇ ВЕРСТВИ В СОВЄТАХ. РОДИНА КАГАНОВИЧІВ, ЛІТВІНОВ-ФІНКЕЛЬШТАЙН, КОЛИШНІЙ СОВЄТСЬКИЙ АМБАСАДОР У ЛОНДОНІ МАЙСКИЙ І БАГАТО ІНШИХ — ВОНИ ВСЕ ЩЕ ЗАЛИШАЛИСЯ АРИСТОКРАТІЄЮ В „СОВЄТСЬКОМУ РАЮ". А БЕЗЛІЧ ЖИДІВ, ЯКИХ ПРІЗВИЩ МИ НЕ ЗНАЄМО, НАСПРАВДІ КЕРМУЮТЬ НАЙВАЖНІШИМИ ОРГАНАМИ ВЛАДИ СОВ. СОЮЗУ, У ПЕРШІЙ ЛІНІЇ НАРОДНИМ КОМІСАРІЯТОМ ВНУТРІШНІХ СПРАВ, СЕБТО КОЛИШНІМ ГПУ.

Жиди творять теж більшість в установі політичних комісарів у червоній армії. Ось що зізнав червоноармієць Володимир Кузьнецов, який недавно попав у німецький полон: Політичний комісар, жид Блюменфельд, видав тайний приказ, в якому передусім сказано, ЩО ВСІ МЕШКАНЦІ НА ЗЕМЛЯХ КОЛИШНЬОЇ ПОЛЬЩІ, ЦЕ ВОРОГИ СССР. Тому — сказано у тому приказі — не треба стосувати у відношенні до українського населення у Галичині ніякого милосердя ані ласки. Можна без ніякого стриму відбирати все їх особисте майно, а коли б при цьому виникнули для червоноармійців якісь труднощі, то приказ Блюменфельда каже „ліквідувати" галицьке населення. При „ліквідації" більших груп населення, Блюменфельд поручає завжди знаходити назверх якусь формальну причину, яка оправдувала б таку масову „пацифікаційну акцію". Тому всюди, куди лише приходять червоні частини, — вони викривають негайно протисовєтські „змови", які дають большевикам нагоду криваво винищувати місцевих людей. Тайний приказ Блюменфельда каже теж стріляти до кожного, хто виявить м'якосердечність та не виявить всієї суворости, як цього вимагає жидівський комісар Блюменфельд.

У тій відомості, що її передав червоноармієць Кузьнецов, нема зрештою нічого нового. Ще з часу першого перебування большевиків у Галичині ВБИВСТВА ПО ВСІХ ГАЛИЦЬКИХ ТЮРМАХ БУЛИ ГОЛОВНО ДІЛОМ ЖИДІВСЬКИХ КАТІВ. Підчас тодішньої большевицької окупації кожний мав нагоду переконатися, як паношилось жидівство і як поводилися жиди у совєтських уніформах.

Тим самим, що тоді, духом терору пройняте також теперішнє совєтське володіння на новозайнятих большевиками землях. Ось так із Коломийщини наспіла тривожна вістка, що відтіль большевики виселяють людей масово на Сибір. Хто ще не виселений, той опинився у рядах червоної армії. Це торкається мужчин від 15 — 60 року життя. Як відомо, большевики стоять на становищі, що вони мають діло з „громадянами Совєтського Союзу" і тому все мужеське населення негайно втягають у червону армію. Але тому, що водночас вони не мають найменшого довіря до галицьких чи волинських українців (як також до естонців, литовців, латишів і поляків), всіх новобранців із новозайнятих земель висилається майже без ніякого вишколу у найперші бойові лінії. ТАМ ВОНИ СТАЮТЬ СПРАВЖНІМ ГАРМАТНІМ М'ЯСОМ. ТОМУ ТАКА РЕКРУТАЦІЯ Є ТІЛЬКИ ОДНОЮ З ФОРМ ПЛЯНОВОГО ВИНИЩУВАННЯ НАСЕЛЕННЯ.

Становище Совєтів до галицьких українців знайшло свій яскравий вираз у недавній події, що відбулася недалеко Товмача, 19-го травня ц. р., після полудня, на полях біля Товмача пранувала кількох українських малоземельних селян. Як звком сягнути, нде не було ані військових об'єктів, ані самого війська. Надлетіли два совєтські літаки. Вони мусіли чудово орієнтуватись, де вони і що під ними діється. Не зважаючи на те, ВОНИ ЗНИЗИЛИСЯ ТА ПОЧАЛИ СТРІЛЯТИ ІЗ СКОРОСТРІЛІВ НА СЕЛЯН, ЯКІ СПОКІЙНО, НАВІТЬ НЕ ДУМАЮЧИ, ЩО МОЖУТЬ СТАТИ ПРЕДМЕТОМ АТАКИ, ПРАЦЮВАЛИ НА РІЛЛІ. Таким чином згинули тоді на місці два селяни, одна жінка й одна дитина. Крім того большевицькі терористи вбили тоді зовсім без ніякої причини й потреби п'ять селянських коней, які, як відомо, є для хлібороба — особливо підчас війни — найбільшим скарбом.

Поведінка большевиків у відношенні до селянства залишилась надалі та сама, що була. Вони не тільки негайно відбирають усі харчові припаси, які лише денебудь знайдуть, але ще й накладають на пограбоване й винужденіле населення харчовий контингент у подвійній висоті в порівнанні з контингентом за німецької влади. Очевидно, що селяни не всилі такий контингент скласти, а ВНАСЛІДКУ ПРИХОДЯТЬ ЗНОВУ МАСОВІ РЕПРЕСІЇ, ЩО ІХ ЗГОРИ БОЛЬШЕВИКИ ПЛЯНУВАЛИ ТА ПРОВОКУВАЛИ. Там, де вже були колгоспи, большевики негайно вводять їх назад, найкращі хати господарів відбирають і передають колгоспним функціонарам, себто своїм довіреним посіпакам, а село сходить на збіговище нуждарів.

Колись називали Атиллю, короля гунів, „бичем Божим". Таким Божим бичем є сьогодні большевизм. Де він з'являється, враз туди приходить нужда, смерть і розпука.

НА ГАЛИЦЬКОМУ ПОКУТТІ

У підніжжя Карпат машерує піхота на фронт. Позаду видно розкинене містечко, в одній із прегарних карпатських долин.

ФРАНЦУЗИ ЗА СПІВПРАЦЕЮ ІЗ НІМЦЯМИ

Филип Анріо (ліворуч), французький державний секретар для справ інформації та пропаганди, розмовляє з представниками паризької преси. Він має тепер 55 років, із професії є гімназіяльним вчителем. Він був одним із тих, які в 1932-ому році гостро виступили проти перекупства у зв'язку із скандалом Ставіського. Унаслідку тієї кампанії тодішній уряд Шотана подав у димісії. Анріо виступає від ряду років в обороні ідеї французько-німецької співпраці. Він виголошує щоденно у радіо промови, які втішаються великою популярністю.

ЯПОНСЬКІ СТУДЕНТИ У ЛІТУНСТВІ

На цій світлині бачимо одно з'єднання японських літунів, яке складається із самих студентів. Вони переживають тепер щасливу хвилину, коли можуть із з своїми літаками полетіти на відпустку до своїх рідних околиць, щоб відвідати родину чи приятелів. Поки вони розпічнуть „літ у батьківщину", вони одержують на військових летищах останні прикази та вказівки від свого команданта.

Сталін проти польської еміграції

На сторінках нашої стінної газети ми інформували про постійний конфлікт польської еміграції, якої верхівка перебуває в Лондоні, з московським урядом. Нема ніякого сумніву, що гострий польсько - совєтський конфлікт і клопіт, що його з цього приводу мала Англія, був правдивим джерелом нещасливого „випадку", якого жертвою впав генерал Сікорський. Але після його смерти польсько-совєтські взаємини не стали кращі. Тепер вони знову загострились.

22-го травня Сталін і Молотов прийняли на Кремлі групу польських комуністів із Марацьким та Вандою Василевською у проводі. Ті польські комуністи виступали, наче представники всього польського народу. Це не сподобалось польській еміграції. Польський емігрантський уряд у Лондоні заявив, що він не признає польської совєтської організації та не знає про неї нічого. З черги така заява викликала гостру реакцію Москви. Московська „Правда" та московське радіо різко виступили проти польської еміграції, лаючися на польських емігрантів, що вони „не мають зеленого поняття про ситуацію у власній країні" та, що „активно виступають проти Москви". Зокрема Москва виляялася знову на ген. Сосновського.

Водночас англійська та нейтральна преса принесла звістку, що польські комуністи, які втішаються єдиною ласкою Сталіна, задумують приїхати до Англії й до Америки та виступати там, як суперники теперішнього польського емігрантського проводу. Очевидно, що все це — робота Москви, яка вважає, що тільки вона, Москва, має право рішати про долю поляків. Сам англійські часописи не скривають, що коли у Лондоні та Вашінгтоні появляться представники так зв. „національного польського совєту" (офіціяльна назва тієї організації), то англійський та американський уряди опиняться у дуже незручній ситуації. Бо з одного боку вони матимуть явний доказ московської гри у відношенні до поляків, з другого боку вони зможуть опертися московському натискові, який використовує англо - американське союзництво. Словом: не тільки польська еміграція, яка колись вірила англо - американському союзу і через те стала причиною нещастя свого народу, але також Англія і Америка опинилися тепер у польській справі у сліпій вулиці, бо єдиний, що хоч то використати, є — Сталін.

МІЖНАРОДНЯ ПРЕСА ПРО БОЛЬШЕВИЗМ:

„Міжнародня небезпека будуччини — це большевизм"

„...Мир в Европі прийде тільки тоді, коли большевизм буде зліквідований. На випадок перемоги аліянтів — ніхто вже не перешкоджував би большевикам стати правдивими переможцями в Европі..."

(Словацький часопис „Словак").

„Большевики нічим не змінилися. Ніщо в Совєтах не змінилося: ані господарські, ані політичні, ані моральні основи совєтської держави, яка залишилась така сама, як ми її знали і як вона повстала після вибуху революції у 1917-му році. Комуністична партія видає своїм агентам ті самі вказівки, що їх давала вчора, і навіть не думає обмежити свою акцію..."

(Французький „Монітер").

„...Одною з цілей Совєтів є большевизація всієї Скандинавії. В офіціяльному московському проєкті конституції для Карельської автономної республики (теренів національно фінських) говориться виразно, що Карелія це „вихідний пункт для совєтизації Скандинавії". Большевицька революція в Скандинавії має — за спонукою Москви — проголосити в кожній скандинавській країні „совєтську республику". Це був би важний етап до всесвітньої революції..."

(Норвежський „Офтен Постен").

„... Найбільша небезпека буддучини — це большевизм. Сьогодні большевики всюди мають вільні руки, хоч їм не вдається переконувати людей, які вміють думати. Большевизм вибірає різні форми, залежно від того, як йому вигідно. Він уміє навіть промовляти націоналістичною фразеологією, коли треба когось обманути. Однак большевизм завжди готов ужити сили і насильства і тому він є справжньою загрозою для завтрашнього дня..."

(Швайцарська „Гацет де Льозан").

„...Комунізм грає тепер назверх картами свободи і демократії, але в рукаві тримає ще карту тиранії і терору, і вдарить нею об стіл у догідній хвилині..."

(Швайцарський час. „Ліберте").

„БИЧ ЖИТТЯ"

Губернатор Краківської Области фон Бургсдорф відкрив у виставових залях краківських „Сукенниць" виставу, що присвячена боротьбі з венеричними недугами. Та вистава названа „бичем життя". Численними світлинами, експонатами та пояснювальними текстами з'ясована небезпека, яка грозить фізичному й моральному життю одиниць та всього громадянства від венеричних недуг. На цій світлині бачимо, як краківський губернатор слухає фахових пояснень представникам уряду здоров'я.

РЕДАКЦІЯ ... ВИДАВНИЦТВО „ТЕЛЕПРЕС"
КРАКІВ ... ДРЕСДЕН, АУССЕНРІНГ 17.